

Був у нас мужик колись,
 Що їв хліб і сало,—
 Днесь такі перевелись,
 Хліба всім не стало.

Був і піп у нас колись,
 Працював, як люди,—
 Днесь такі перевелись,
 І вже їх не буде.

Був співак у нас колись,
 Що співав «Буй-Тура»,—
 Нині в нього, подивись,
 Банкоагентура.

Твердоруський був колись
 З чорним піднебінням —
 Нині смирним став, дивись,
 Лядським сотворінням.

Народовець, прогресист,
 З кутасом мав шапку —
 Нині, смирний канцеліст,
 Лиже старшим лапку.

Вільнодумець, що робив
 Богу все об'екції,
 Нині смирно йде, ади,
 В Юр на реколекції.

Боже, що за дивний світ,
 Що за переверти!
 Чи сміятись, чи жаліть,
 Чи просити смерти?..